

Universiteit
Leiden
The Netherlands

London revisited

Brink, H. van den

Citation

Brink, H. van den. (1990). London revisited. *Bestuurskundige Berichten*, 5(3), 24-26. Retrieved from <http://hdl.handle.net/1887.1/item:3233387>

Version: Publisher's Version

License: [Creative Commons CC BY-NC-ND 4.0 license](https://creativecommons.org/licenses/by-nc-nd/4.0/)

Downloaded from: <http://hdl.handle.net/1887.1/item:3233387>

Note: To cite this publication please use the final published version (if applicable).

London revisited

Bestuurskunde is een internationaal georiënteerde studie. Vandaar dat we zo af en toe ook eens over de grens kijken; letterlijk. Van 24 tot 29 september is een groep B.I.L.-leden gezamenlijk naar Londen geweest. Hier volgt een persoonlijke impressie van een van de deelnemers.

Harro van den Brink

Het is net opgehouden met regenen als een bonte groep studenten zich bekapt en bezakt en zo hier en daar met een nog wat wazige blik verzamelt voor het station in Leiden. Ondanks dat het pas rond acht uur 's ochtends is en de bus te laat arriveert, is de stemming goed en de lucht vol verwachting. Het is dan ook geen wonder dat we na de bus ook op de boot begeleid worden door buien afgewisseld met zonnige perioden. Aangezien het op zo'n boot echter moeilijker is om buiten te zijn dan binnen, levert dat verder geen problemen op en wordt de regenboog slechts als plezierige curiositeit beschouwd. De stemming is dan ook nog steeds op peil als we vele uren later onder een laaghangend wolkendek naar Londen rijden, en het is droog als we na aankomst in het hotel nog even de omgeving verkennen.

DE TWEEDE DAG

De morgenstond heeft goud in de mond. Vandaar dat we dinsdags om zeven uur worden gewekt om gezamenlijk te gaan ontbijten. Een mager zonnetje probeert een verder vrijwel wolkeloze hemel ervan te overtuigen dat het mooi weer is wanneer wij ons om kwart voor tien melden bij de Houses of Parliament. Begeleid door de tonen van Big Ben trekken we naar binnen om enkele uren later aan zijn voeten weer door het gebouw uitgespuwd te worden. In de tussenliggende tijd zijn we volledig ingewijd in het Engelse parle-

mentaire systeem, de tradities die daar bij horen en de visie van minister Cecil Parkinson op een aantal zaken. In hetzelfde tempo wordt de stoet meegesleurd door en onder de Londense straten om rond twee uur een bezoek te kunnen brengen aan de London School of Economics. De middag wordt gevuld met lezingen van enkele docenten en een duidelijk door zenuwen aangeslagen studente. Deze lezingen gaan over de relatie tussen centrale en lokale overheid, hot items in de Britse politiek, Groot-Brittanie en de EG en het zenuwslopende onderzoek naar de Amerikaanse federale begroting. Haar onderzoek loopt gelukkig beter dan de lezing en later tijdens een informeel gesprek ontspant zij zichtbaar. Dat is ook niet vreemd want het hele gebouw ademt een ontspannen sfeer als we vervolgens in kleinere groepjes door studenten worden rondgeleid. Wij zetten ons beste Engelse beentje voor om hen zoveel mogelijk informatie te ontfutselen en onder het genot van een kop koffie verwickelen wij ons in geanimeerde gesprekken.

De avond wordt gebruikt voor groepsintegratie. Opgeluisterd door vele potten thee wordt er gediscussieerd over studie en toekomst waarbij een lach en een traan dicht naast elkaar blijken te staan.

DE DERDE DAG

Woensdagochtend ontduiken wij de stralende zon via de immer duistere cata-

DE VIERDE DAG

comben van de metro voor een bezoek aan het Royal Institute of Public Administration (RIPA). Hier worden wij door mister Falcon onthaald op een interessant verhaal over het instituut. Helaas moeten wij weg voordat we alles hebben kunnen vragen maar de boot wacht niet. Het volgende onderdeel is namelijk een boottochtje door de kanalen van Londen. Dat deze lang niet zo mooi zijn als de Amsterdamse grachten is voor ons Hollanders al gauw duidelijk en we zijn blij dat het droog en zonnig is met deze open rondvaartboot. Toch is het aardig om iets te vernemen over de cultuur van de oude stad, de duurste huizen van de stad te zien. Daarbij hebben we een mooi uitzicht op de kooien van de London ZOO.

Als we later teruglopen naar het metrostation gaan de jassen uit vanwege de onwaarschijnlijk hoge temperatuur. Doordat onze afspraak bij de Nederlandse ambassade pas later is hebben we even tijd om wat te wandelen en het is dan ook een uitgelaten groep die daar arriveert. De stropdassen worden weer aangetrokken en omgeven door veiligheidsmaatregelen schuifelen we naar binnen. Voor het eerst deze week een Nederlandstalige lezing door het ambassadepersoneel. Er wordt iets verteld over de organisatie en de functie van de ambassade. Bovendien wordt duidelijk dat drugs en kinderporno een substantieler onderdeel zijn van de beeldvorming over Nederland dan klompen, molens en kaas. Voor het eerst ook maken we kennis met de typisch Engelse gastvrijheid als we worden onthaald op thee met cake.

Tijdens deze pauze in de koffiekamer geven de diplomaten lucht aan hun persoonlijke meningen over bepaalde zaken wat een bijzonder aangenaam gebeuren is tussen alle officiële verhalen door. Vervolgens wandelen we door een zonnig Kensington Gardens en Hyde Park terug naar het hotel waar deze dag dan mee beëindigd is.

De volgende morgen word ik badend in het zonlicht en het zweet wakker en besef dat ik vergeten ben om mijn gordijn dicht te doen. Enigszins verhit rol ik uit mijn bed. Overigens een redelijk bed voor een hotel, maar dat terzijde. Na in de centrale keuken wat boterhammen geconsumeerd te hebben vertrekken we naar de Bank of England waar we ontvangen worden door echt oubollige bewakers in roze billentickers. We zien een expositie en een film over het ontstaan en de functies van de bank. Eén en ander wordt ingeleid en toegelicht door een charmante jongedame met een vreselijk accent, vergelijkbaar met wat het Limburgs is in Nederland.

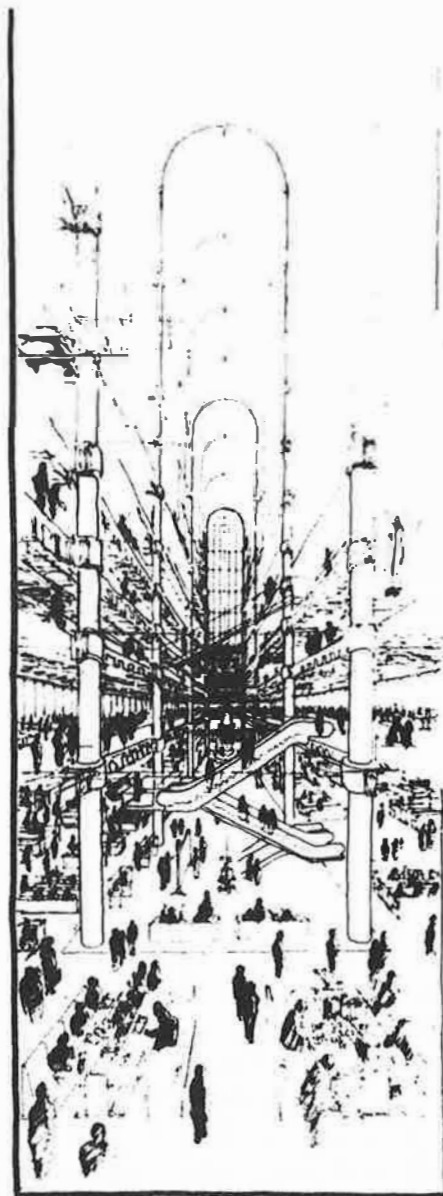
Omdat er enige ruimte zit tussen het ochtend- en middagprogramma trekken we in groten getale naar St. Paul's Cathedral. Veel mensen verdwalen hier op de zonnige traptreden terwijl de rest naar binnen gaat, waar de grootste fanaten zelfs een mis bijwonen als verkenning in het Engelse religieuze systeem. Vervolgens worden wij ruw losgerukt uit ons pubdiner in het zonnetje om in de rechtbank te verschijnen. Dit had niets met ons gedrag te maken maar alles met het feit dat de traditionele Engelse juryzittingen in Old Baileys voor publiek toegankelijk zijn. Door de grootte van de groep worden verschillende zaken bijgewoond zoals een moordzaak, de 'Herald of Free Enterprise'-zaak en een ingewikkelde drugsgeldtransactie.

Het eerste deel van de avond wordt gebruikt voor integratie met enkele medebewoners in het hotel. Ons hotel, midden in Oxford Street, dient namelijk doorgaans deelnemers aan uitwisselingsprogramma's tot langdurig onderdak. In een verwarrende mengeling van Engels, Frans, Duits en Nederlands voert ons gesprek uiteindelijk via studie, televisie en Londen city naar de pub. Deze gemeenschappelijke verkenning van het nachtleven is welis-

waar niet gepland, maar wel bijzonder geslaagd.

DE LAATSTE DAG

Persoonlijk vind ik het bijzonder wreed om dan op vrijdagochtend reeds om zeven uur gewekt te worden. De kamers moeten

LLOYDS ROOM RR+P 0485

echter leeg zijn voordat we aan het programma kunnen beginnen en mopperend begeef ik mij naar de douche. Op het programma staat een bezoek aan de geweldige stalen mierenhoop die men Lloyd's of London noemt en waar 's werelds grootste verzekeraar gevestigd is. Onvoorstelbaar veel mensen lopen in opengewerkte kantoren door elkaar, over roltrappen van honderd meter of meer en schijnen daar tussen nog te werken ook. Gigantisch!

De middag is vrij waardoor iedereen op eigen gelegenheid gaat winkelen in een van de grote Londense warenhuizen of gewoon buiten in de zon gaat zitten, bij een temperatuur van ruim 20°C. Het is dan ook niet zonder het nodige geweklaag dat we ons rond een uur of vier melden voor de aftocht. De bus is bovendien weer veel te laat waardoor we het land verlaten door een langzaam stiller wordend landschap waar de nacht als een deken overheen gevleid wordt. Niet dat we zoveel missen aan het grauwe industrieland, maar het is wel typisch Engels. Als de kust snel in het donker verdwijnt besef ik dat we nog steeds geen regen hebben meegemaakt in een land waar het altijd regent.

De 'disco' aan boord vindt gretig aftrek en, hoewel iedereen wel een paar uur geslapen heeft, het gezelschap dat aan land stapt ziet er toch een stuk slechter uit dan het gezelschap dat aan boord ging. De busreis is dan ook in tegenstelling tot de heenreis een nogal duffe aangelegenheid. Rond tien uur worden we afgezet in een druilerig, nog net droog Leiden.

Als ik me enkele uren later doodmoe in mijn bed laat vallen, klettert de regen weer oerhollands tegen de ruiten.

Hoe werkt bestuurskunde?

Bestuurskunde studeren en dan... een baan. Hoe gaat dat of liever gezegd hoe werkt bestuurskunde in de praktijk?

Mariëtte Glim

Als één van de eerste Leidse afgestudeerden van de gemeenschappelijke studierichting bestuurskunde Leiden/Rotterdam heb ik er nu al weer tweeënhal jaar 'bestuurskunde in de praktijk' opzitten. Tijdens mijn studie had ik geen directe voorstelling van het soort baan dat ik zou kunnen vinden. Wat kun je eigenlijk met bestuurskunde? Wie zou jou, als bestuurskundige, willen hebben? Om me toch maar zo goed mogelijk voor te bereiden op iets dat mij in ieder geval zou interesseren koos ik voor de internationaal-juridische variant en besteedde tijdens het uitwisselingsprogramma in Bloomington (USA) vooral aandacht aan vakken die betrekking hadden op milieubeleid. Hoe sneller de stage/scriptie-periode naderde hoe meer zorgen ik me begon te maken over het feit of je überhaupt wel ergens terecht zou kunnen voor een stage, want wie weet nou eigenlijk wat een bestuurskundige is? Tot mijn grote verrassing kon het Europees Milieubureau in Brussel (EEB/BEE) iemand als ik goed gebruiken voor een te starten project dat zij wilden uitvoeren in opdracht van de Europese Commissie. Het project behelsde de feitelijke uitvoering van een aantal EG milieuriichtlijnen in de lidstaten van de EG. Dat bracht het bureau in een dilemma. Het onderwerp was te bestuurlijk-juridisch van aard om uit te laten voeren door een bioloog, maar een jurist zou misschien blijven steken in de omzetting van de richtlijnen in nationale wetgeving, terwijl dat slechts een onderdeel van het probleem was. Een bestuurskundige bleek dus de oplossing, iemand die zowel

het juridisch gedeelte als de toepassing van de richtlijnen op de verschillende bestuursniveaus kon bestuderen en de variabelen die daarop van invloed zijn.

Door mijn stage zag ik met iets meer zelfvertrouwen het afstuderen en een toekomstige baan tegemoet. In de tijd tussen het afronden van mijn scriptie en het afstuderen was ik als student-assistent met de opzet van een onderzoek begonnen. In het kader van dit onderzoek moesten we bij de provincie toestemming vragen om bepaalde gegevens te verzamelen. De provincie raakte zeer in het onderzoek geïnteresseerd en wilde mij in dienst nemen. Ik had echter een sollicitatie lopen bij een adviesbureau, een baan die mij ook wel aansprak. De provincie beloofde mij de opdracht als ik bij het adviesbureau in dienst zou treden en anders kon ik alsnog bij de provincie terecht. Bij het adviesbureau solliciteerde ik dus met een opdracht op zak en kreeg de baan.

Het adviesbureau waar ik toen ben aangenomen en nu als plaatsvervangend directeur werkzaam ben (Bureau voor ContractResearch - BCR) had behoefte aan bestuurskundigen. Het BCR doet voornamelijk opdrachten voor overheidsorganisaties. De opdrachten zijn zeer uiteenlopend van aard. Het BCR had dus mensen nodig die weten hoe de overheid in elkaar zit en die flexibel zijn. Flexibel in de zin van weten hoe een grote verscheidenheid aan problemen aan te pakken. In mijn korte loopbaan heb ik onder-